

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA 2017r.

Wstęp

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii został opracowany w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. : Dz. U. z 2016 r. poz. 224 z późniejszymi zmianami).

Gminny Program ma na celu nakreślenie kierunków profilaktyki narkomanii, które już występują oraz zapobieganie powstawaniu nowych. Program tworzony jest przy współpracy z Gminną Komisją ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Realizacją obu programów koordynuje Pełnomocnik Wójta Gminy do spraw rozwiązywania problemów alkoholowych.

Zażywanie narkotyków dotyczy obecnie każdego. Narkotyki mogą być kupowane prawie wszędzie i dostęp do nich nie ogranicza się tylko do dużych aglomeracji. Problem ten pojawia się również i w środowiskach wiejskich. Statystyki podają, iż prawie co trzeci uczeń próbował narkotyków. Bezpośrednie kontakty i wyjazdy do krajów zachodnich sprawiły, że na rynku pojawiły się dość szybko narkotyki, zwłaszcza wśród młodzieży. Problemy jakie są związane z uzależnieniem to m.in. szkody zdrowotne u osób pijących i narkotyzujących się, degradacja psychiczna, zaburzenia w rozwoju psychicznym i społecznym, szkody moralne i materialne u członków rodzin osób uzależnionych, itp.

Istotą właściwej realizacji gminnego programu jest współpraca wielu podmiotów według zasady, iż każde zadanie powinno być realizowane przez ten podmiot, który w danym obszarze jest najbardziej kompetentny.

Do realizacji programu zapraszamy przedstawicieli lecznictwa odwykowego, pedagogów i psychologów z Publicznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Kędzierzynie-Koźlu, przedstawiciela Komendy Powiatowej Policji z wydziału ds. przestępczości nieletnich, dyrektorów i nauczycieli placówek oświatowych, pracowników Gminnego Ośrodka Kultury, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz rodziców.

PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA PROGRAMU

1. Program ukierunkowany jest przede wszystkim na profilaktykę zapobiegania patologiom społecznym.
2. Program jest skierowany do osób używających narkotyki, jak również do ogółu społeczeństwa gminnego, ale przede wszystkim do dzieci i młodzieży, w tym młodzieży z grup ryzyka.
3. Realizacja programu wymaga rozpoznania potrzeb środowiska w zakresie profilaktyki i leczenia.

CEL STRATEGICZNY PROGRAMU

Ograniczenie używania narkotyków oraz związanych z tym problemów.

CELE OPERACYJNE:

1. Zapewnienie informacji dla prowadzenia racjonalnej i akceptowalnej społecznie polityki wobec narkomanii.
2. Ograniczenie dostępności narkotyków.
3. Zapewnienie informacji o szkodliwości zażywania narkotyków.
4. Systematyczne podnoszenie kwalifikacji osób prowadzących działalność profilaktyczną.

PROFILAKTYCZNE DZIAŁANIA INFORMACYJNO-EDUKACYJNE

ZADANIA:

1. Uwzględnienie problematyki narkomanii w lokalnych strategiach rozwiązywania problemów społecznych.
2. Wspieranie szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w rozwijaniu działań profilaktycznych, w szczególności obejmujących diagnozę problemu używania narkotyków na terenie szkoły i realizacji adekwatnego do potrzeb programu profilaktycznego.
3. Wspieranie programów profilaktycznych w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków.
4. Wspieranie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz ich rodziców.
5. Upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.
6. Prowadzenie kampanii edukacyjnych uwzględniających problematykę narkomanii.
7. Badania ankietowe wśród mieszkańców oraz młodzieży szkolnej.
8. Włączenie do działań profilaktycznych organizacji pozarządowych.
9. Stwarzanie dzieciom i młodzieży warunków do rozwijania własnych zainteresowań i spędzania wolnego czasu bez alkoholu i narkotyków.
10. Finansowanie i organizowanie konkursów, imprez kulturalnych i sportowych w placówkach oświatowych związanych tematycznie z uzależnieniami.

DZIAŁANIA NA RZECZ RODZIN

1. Zapewnienie pomocy dzieciom z rodzin z problemem narkomanii wraz ze współtowarzyszącymi patologiami, poprzez współfinansowanie kolonii oraz innych form wypoczynku w okresach wakacyjnych.
2. Udział w kampanii „Dzieciństwo bez przemocy”.
3. Dostęp do informacji oraz instytucji zajmujących się problemem narkomanii.